

Eläimiä

- Aurinkotuvalla on poroja (maksutta ihasteltavissa).
- Karilan Navettagallerialla on vuohia (maksutta ihasteltavissa).
- Konijänkällä on poroja, huskyja ja hevosia - vierailut ennakkovarauksella.
- Dacabella on mm. poro, huskyja ja minihevosia – vierailut ennakkovarauksella.
- Tarkemmat tiedot mainok-

Moi! Kuka sinä olet? Kaapo Salonen tapasi Ylläksellä ensimmäistä kertaa poroja.

Ensikohtaaminen poron kanssa

- Mennäänkö katsomaan poroja?
- Joo! Kaapo Salonen, melkein 2 vuotta, on tohkeissaan.

Hän nappaa pulkan narun käteensä ja lähtee kävelemään kohti poroaitausta. Viereiseltä hiihtoladulta on jo aiemmin katseltu, että tuolla ne porot ovat. Poroista toki on puhuttu jo automatkalla Aurinkotuvalle. Pikkumies on kolmen viikon mittaisella pohjoisen-reissulla, ja nyt on tarkoitus kohdata Lapin eläimiä silmästä silmään.

Aitauksen lähellä alkaa jännittää. Onneksi Sirpa-mummo on aivan takana, ja hänen jalkoihinsa voi vähän nojautua, kun kaksi karvaista turpaa tulevat aina vain lähemmäksi.

Mutta mikä onni! Karvaturvat osoittautuvatkin ystävällisiksi tuttavuuksiksi. Lempeän näköisinä ne hivuttautuvat aivan aidan tuntumaan. Odottavat kai ruokaa. Voihan papana, meillä ei ole lainkaan tuomisia!

Kaapo ja porot katselevat toisiaan. Kaapo irrottautuu mummon huomasta ja astuu askeleen lähemmäksi aitaa.

– Poro! hän sanoo ja viittilöi kohti uusia kavereita.

Kaverit eivät pukahdakaan. Tutkailevat aikansa kauniilla silmillään pientä poikaa ja lähtevät sitten verkkaisesti kauemmas aidasta. Kaapo kulkee muutaman metrin aidan viertä: mihin ne menevät?

muistaa rentous ja huilitauot.

Kun porot loittonevat yhä kauemmas, Kaapo tarttuu jälleen pulkan naruun ja lähtee kipuamaan kohti pulkkamäkeä. Vielä pitäisi laskea pulkalla! Ja nakitkin pitää grillata. Jokohan se äiti on saanut nakit valmiiksi?

– Äiti! Kaapo hihkaisee ja lähtee kohti grillilaavua. Vatsa täynnä jaksaa paremmin pulkkamäessäkin.

Johanna

